

TÁBOROVÝ ZPĚVNÍK



Obsah

MARACAIBO	0
BUDÍČEK.....	4
VEČERKA	5
BEDNA OD WHISKY.....	6
TŘI KŘÍŽE	7
NÁM SE STALO NĚCO PŘEKRÁSNÉHO	8
TŘI CITRÓNKY	9
TŘI ČUNÍCI	10
DĚLÁNÍ.....	11
LÁSKA NA STO LET	12
HEJKAL	13
HLÍDAČ KRAV.....	14
OKOŘ.....	15
KDYBY TADY BYLA.....	16
SEVERNÍ VÍTR.....	18
STÁNKY	19
TISÍC MIL	20
SLAVÍCI Z MADRIDU.....	21
FRANKY DLOUHÁN.....	22
BURÁKY	23
VALČÍČEK.....	24
TROFEJ.....	25
ZROZENÍ HVĚZD.....	26
KRINOLÍNA	27
PROČ HOLKY PLÁČOU	28
HOŘELY, PADALY HVĚZDY	29
OUTSIDER WALTZ.....	30
PROKLÍNÁM	31
KRAJINA VĚTRNÝCH MLÝNŮ	32
ROSA NA KOLEJÍCH.....	33
RÁNO BYLO STEJNÝ.....	34
SKLÁDANKA	35
DEJ BOŽE MŮJ.....	36
NEJLÍP JIM BYLO	37

POCITY	38
AŽ.....	39
MÁM DOMA KOČKU.....	40
V LESE	41
CO Z TEBE BUDE.....	42
AMERIKA	43
1. SIGNÁLNÍ.....	44
NAPOJEN.....	45
CESTA.....	46
MÁM JIZVU NA RTU.....	47
OČI A OKA	49
ANDĚL.....	50

MARACAIBO

Ami F
1. Když nás moře volá, opouštíme mola,
C E Ami
opouštíme ženy, už je tu ten den.

F
Ahoj námořníci, vzhůru na palubu,
C E Ami
vane dobrý vítr, tak kotvy zvednem

F G Ami
R: Naše loď jméno Mary Anne má,
F G Ami
Baltazar Chris je náš kapitán.
F G Ami
Právě teď z Maracaiba vyplouvá,
F Dmi E
jižní vítr jí plachty nadouvá.

Ami F C E Ami

Na, na, na,...

2. Jsme tu jako bratři, tahle loď nám patří,
jestli chceš plout s námi, tak se přidej k nám.
Jsme děti štěstěny, před našimi jmény,
třese se guvernér, markýz i král.
R:

3. Plujem po všech mořích v bezvětří i bouřích,
plujem za svým štěstím a osudu vstříc.
Máme svoje plány, jsme tu svými pány,
když se to tak vezme, nic nám nechybí.
R:

BUDÍČEK

^C
R: Slunce vyhouplo se nahoru,
^G
^C
ozářilo cestu k táboru.
^F ^C
Rosa už se třpytí na pavoučí síti,
^G ^C ^{C7}
šumí větve javorů.
^F ^C
Rosa už se třpytí na pavoučí síti,
^G ^C ^G ^C
šumí větve javorů.

^C
1. Vstávaj, Jano, hore,
^G
na baňu klopajú,
^C
jestli ty nevstaneš,
^G ^F ^C
najest' ti nedajú.

2. Neskoro som prišiel,
najest' mi nedali,
ešte ma kucharsku
varečku nandali.

3. Aj beda vam za ně,
s vašimi baštami,
keď ste mi nędali,
sněžte si to sami.

VEČERKA

D A7
Slunce za hory, zmizelo v dáli,
D
utichli ptáci, usíná háj.

A7
Ležíme v teple, spacák nás halí,
D
písničko zazní a hudba hraje.

Polštář pod hlavou si upravíme
zavřeme oči a usneme.
Napravo, vlevo se zavrátíme,
Někdo z nás chrápe a někdo ne.

Slunce za hory, zmizelo v dáli,
utichli ptáci, usíná háj.
Ležíme v teple, spacák nás halí,
všichni hned usnem, to bude ráj.

BEDNA OD WHISKY

Ami C Ami E
1. Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
C Ami E
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč,
Ami C Ami E Ami A
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Lynč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
D E A
Do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E A Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům, na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben
R:

3. Kdyby si se hochu, jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týchle bedně stát.
Mohl jsi někde v suchu, tu svoji whisky pít
Nemusel jsi dneska na krku laso mít
R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok
Mám to smutnej konec a whisky ani lok.
R:
...kopni do tý bedny!

TŘI KŘÍŽE

Dmi C Ami
1. Dávám sbohem všem břehům prokletejm,

Dmi C Dmi
který v drápech má ďábel sám.

C Ami
Bílou přídí šalupa My Grave
Dmi C Dmi
míří k útesům, který znám.

F C Ami
R. Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi C Dmi
někdo do písku poskládal.

F C Ami Dmi
Slzy v očích měl a v ruce znavený lodní deník,
C Dmi
co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřeskot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno Sten.
R.

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál
R.

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědění měl vedle nich si klek.

Rec: Víím, trestat je lidský, ale odpouštět božský.
Ať mi tedy Bůh odpustí.

R. Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník a v něm, co jsem psal.

NÁM SE STALO NĚCO PŘEKRÁSNÉHO

C **Ami**
1. Nám se stalo něco překrásného, nám se stalo něco divného,
G **Emi** **Ami** **F** **C**
našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.

2. Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného,
našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.

C **Ami**
R: Já jsem ten nešťastník, já jsem ta slečna,
G **F** **G** **C**
je z toho najednou láska neskutečná.

3. Na světě mě pranic netěšilo, teď mi přijde, že je bezvadný.
Mně se taky zdá, že je tu milo - přibrala jsem kilo za dva dny.

4. Ptali se jí, proč si vyvolila, právě toho muže za muže.
Řekla, že to způsobila síla, která všechny síly přemůže.

R:

TŘI CITRÓNKY

C Ami Dmi G7

1. V jedné mořské dálně,

C Ami Dmi G7

ztroskotal parník v hlubině,

C Ami Dmi G7

jen tři malé citrónky

C

zůstaly na hladině.

C Ami

R: Rýba rýba, rýba rýba,

Dmi G7

rýba rýba čuču (3x)

C

..zůstaly na hladině.

2. Jeden povídá přátelé,
netvařte se tak kysele,
tvařte se přece vesele,
vždyť nám patří moře celé.

R:

3. A tak pluly dál a dál,
jeden jim k tomu na kytaru hrál.
A tak pluly dál a dál,
až na ostrov korálový.

R:

4. Tam je stihla nehoda zlá,
byla to mořská příšera.
Sežrala citrónky i s kůrou
a zakončila tak baladu mou.

R:

TŘI ČUNÍCI

C

1. V řadě za sebou, tři čuníci jdou

Ami

řápají si v blátě cestou necestou.

Dmi

G

Kufry nemají, cestu neznají,

Dmi

G

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

Ref: Uiiiiii ui uiiii, ui ui ui ui, uiiii ..

2. Auta jezdí tam a nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem.

Žito chroupají, ušima bimbají,

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

R:

3. Levá pravá teď, přední zadní už,
tři čuníci jdou, jdou, jako jeden muž.

Lidé zírají, důvod neznají,

proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají

R:

4. Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
sednou ku studánce na vysoký břeh.

Ušima bimbají, kopýtka máchají,

chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají

R:

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák.

Blesky blýskají, kapky pleskají,

oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají

R:

6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět.

V řadě za sebou, hele, támhle jdou,

Pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou.

R:

DĚLÁNÍ

D G
Když máš srdce zjihlé, když máš potíže,

D G
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže.

Emi A D Hmi
Upeč třeba chleba, postav třeba zed',

G A D Hmi
žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď,

G A D
začni s tím hned teď.

G A D Hmi
R: Dělání, dělání, všechny smutky zahání,

G A D
dělání, dělání je lék.

G A D Hmi
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,

G A D
dělání, dělání je lék.

LÁSKA NA STO LET

G C
1. Až mě budeš chtít,
Ami D
já budu mít co žádný nemá.
G C Hmi D
Až mě budeš chtít, jedenkrát.
G C
Až se budem znát,
Ami D
budem se ptát co nás dva čeká.
G C Hmi D
Až se budem znát jedenkrát.

G C
R: Budem chtít lásku na sto let,
G C
za ní jít a znát ji nazpaměť.
G D G D
Co může být víc, než mít někoho rád?
G C
Najdem svůj ostrov pokladů,
G C
na něm já s tebou zůstanu.
G D G D
Co může být víc než mít někoho rád?

2. Až se budem brát bude znít chór
všech zvonů světa.
Až se budem brát jedenkrát.
Až pak budem chtít,
budeme mít, co žádný nemá.
Až svět kolem nás. Jedenkrát.

R:

R2: Budem chtít lásku na sto let,
za ní jít a znát jí nazpaměť.
Co může být víc než mít někoho rád.
Každý den místo zázraků,
stačí nám nebe bez mraků.
Co může být víc než mít někoho rád.

HEJKAL

Ami

1. Divnej jekot po lesích se prohání,
Dmi Ami F E
až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj SOS.

Ami

Utichá až u potoka pod strání
Dmi Ami E Ami

jó takovýhle řvaní by nesnes ani pes.

Dmi Ami Dmi Ami

Žhavý rudý oči a drápy krvavý,

F E

kosti chřestěj v rytmu kastanět.

Dmi Ami Dmi Ami

A strašidelný vytí a skřeky chraplavý

F E Ami

tak to je hejkal na to vemte jed.

C F C

R. U nás hej, hej, hejkal straší v lese,

F C Dmi E

jen ten co něco snese tam může v noci jít.

C F C

Jeho hej, hej, hejkání se nese

F C F C

každý se strachy třese, k ohni nesese sedneme se

F C G C

neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,
ten může u nás přespát až se zastaví.
Nevystrčí špičku nosu ze dveří
a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.
Jenom kalný oči a rysy ztrhaný,
kalhoty si bude muset prát.
A děs a hrůza v hlase, jó to mu zůstane,
až koptavě bude povídat.

F C G C

R. + neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt, hej!

HLÍDAČ KRAV

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G

A

D

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takový doktor si sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu.

Já jim ale na to řek: Chci být hlídačem krav.

D

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštiny, mýt se v lavoře,

G

A

D

od rána po celý den, zpívat si jen.

Zpívat si:

Pam pam pa dam ..

2. K Vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich,

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Já ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Teď už jsem starší a vím co vím,

mnohé věci nemůžu a mnohé smím

a když je mi velmi smutno, lehnu do mokré trávy.

S nohama křížem a rukama za hlavou,

koukám nahoru na oblohu modravou,

kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

OKOŘ

D
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
A7 D
roubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samoten na světě,
sotva pletu nohama,
G D E7 A7
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
D
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
A7 D
začli sobě notovat.

D A7
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
D A7 D
bílá paní šla už dávno spát,
A7
ta měla ve zvyku podle svého budíku
D A7 D D7
o půlnoci chodit strašívát,
G D
od těch dob, co jsou tam trampové,
E7 A7
nesmí z hradu pryč,
D A7
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
D A7 D
on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo, aby hlídal, zuřivě ji líbal,
dostal z toho zimnici.

R:

KDYBY TADY BYLA

Cap. II

C

1. [: Kdyby tady byla taková panenka,

G7

C

která by mě chtěla, :]

F

C

[:která by mi chtěla syna vychovati,

G7

C

přítom pannou býti.:]

2. [:Kdybych já ti měla syna vychovati,
přítom pannou býti,:]

[:ty by jsi mi musel kolébku dělati,
do dřeva netíti.:]

3. [:Kdybych já ti musel kolébku dělati,
do dřeva netíti,:]

[:ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehly a nití.:]

4. [:Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehly a nití,:]

[:ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši.:]

5. [:Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši,:]

[:lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,

(Ami G7 C)

byl by konec všemu.:]

RODNÉ ÚDOLÍ

G

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,

každý krok v srdci mém zabolí,

zakrátko bude mi všechno cizí,

nespatřím své rodné údolí.

R: Zavolám: nashledanou, nashledanou,

nashledanou, rodné údolí,

zavolám: nashledanou, nashledanou,

při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

SEVERNÍ VÍTR

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen
hlava mě pálí a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
mám plechovej hrnek, v něm pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: Severní vitr... [: k nohám ti dám...nevrátím :]

STÁNKY

D G
1. U stánků na levnou krásu
D Gmi
postávají' a smějou se času,
D A7 D
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

G A7
R: Jen zahlídlí svět, maj' na duši vrásky,
D Gmi
tak málo je, tak málo je lásky,
D A7 D
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
postávají', a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.
R:

TISÍC MIL

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

R: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskejm snům.

R: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám dál nemění.

R: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.

4. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

5. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

SLAVÍCI Z MADRIDU

Cap. I

Dmi Ami E7 Ami Dmi Ami E7 Ami

Lalalalalálala lalalalalálála
lalalalalalálá,
lalalalalálala lalalalalálála
lalalalalalálala.

Ami E7 Ami
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E7 Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E7 Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E7 Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E7 Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E7 Ami
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

FRANKY DLOUHÁN

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každý, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

R:

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

VALČÍČEK

R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
ať ti každéj den připomíná
[: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
ať ti každéj den připomíná :]

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já.
Dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukryváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R:

TROFEJ

Ami E C

1. Dál už se cesta vzpíná
C G Ami
k modravým vrcholům hor.
Z pár zvuků ozvěna líná
kouzlí chrámový chór.

C G
Jenom káně tam vzhůru stoupá,
Dmi Ami
v dáli jen skála a sráz.

Ami E C
Slunce tam z rána koupá
C G Ami
v modré tůni svůj zlatavý vlas.

2. V té tůni kde každým ránem,
léta už chodívá pít.
On je těch lesů pánem
bez nich nemůže žít.
Prožil bouře a rval se s bídou,
přežil mráz a s ním dlouhej půst.
Vždycky věřil, že jarní dny přijdou
a tráva bude zas růst

C G
R: Já mu hrozně přeju, aby nikdy neztratil dech
Dmi Ami
jeho horká krev, ať nezbarví mech.
Jeho trofej ať mu nikdy nesrazí kat,
ať ji složí na zem sám, až odejde spát.

2. V té tůni kde každým ránem...

3. Jak bílá hluboká rána,
Šedá dálnice protíná les.
Kam jedou tak brzy z rána
velký auto, člověk a pes.
Koukej Mercedes tes se blýská
a ty flinty asi stály moc.
Přijdou se kouknout z blízka
na tu trofej až přispěchá noc.

R:

Ami

Na věky, do lesů, dalekých.

Ami C G

Na, na, na

ZROZENÍ HVĚZD

Cap. II

1. Zrození hvězd čas vykřesá kvapem
a můžou mě vézt, až vyryju drápem
staré medvědice do skály větrů tvůj obličej.

2. Kraj otěhotněl jak prvnička v máji
tou padlou tmou a někde ve stáji
se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.

R: A březí klisna má oči jako ty a sedlo z něhy,
možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je ty,
všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív.

3. Tahleta létavice mi do uší zpívá
píseň panice, co z tváře ti slíbá
tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.

4. Kraj Indiánů mě úsvitem vítá
a ranní déšť mou rytinu smývá,
jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu říct, jen to
R: Že březí klisna...

KRINOLÍNA

1. Jsem v krinolíně lariatu oblečen,
mou košilí je tichá savana
a v sedle sním svůj kostkovaný táhlý sen,
sen omšelého Dona Juana.
Tisíce krásek voní šalvějí,
mou lásku sosny stínem oplácí,
jen na koni se se mnou projet nechtějí,
dál ve větru sem-tam se kymácí.

R: Měsíc mě označoval cejchovadlem lesů,
sombbrero z kaktusu si vyzývavě nesu,
je moje láhev dávno dopita
a v dále tepou kopyta.

2. Že pistole už Oklamohou nezazní,
to nemrzí mě, bude aspoň klid,
a že se ráno jako jindy rozední,
je lepší, nežli zlato objevit.
Hacienda v dále není má
a nepatří mi stáda kolem ní,
a jestli mě tu vůbec něco dojíká,
tak na dně kapsy tabák poslední.

R:

3. I Llano Estacado zná můj zpěv,
u Tennessee jsem řval do hřmění stád,
jsem zkřivený a hořký jako babí hněv,
ač mrtev, přesto žiju napořád.
V nábojích prach mám z dálných cest,
já brodil řeky, projel údolí,
žíznil jsem v poušti, viděl tisíc měst,
mám koně, laso, hlad a pistoli.

R:

PROČ HOLKY PLÁČOU

C G F
1. Když v očích slzy se lesknou
C G F
asi nám do nich spadnul brouk
Dmi C G
nebo nám možná jen tak zvlhnou
Dmi C F G
když náhodou nám do nich vítr fouk

2. Taky se klidně může stát
když naměkko je někdo z nás
a holkám často se to stává
když se svým trápením jdou každou noc spát

C
R: Teď už vím,
G Ami
že žádná nechce říct
Emi F
že těch důvodů je víc
Dmi C G
proč holky pláčou

Každá ví, že málokomu z nás
nepřeběhne po zádech mráz
když holky pláčou

3. Myslím, že není zač se stydět
těch důvodů může být víc
co není, nemůžeme vidět
ale můžeme si bez problémů klidně žít.

R:

HOŘELY, PADALY HVĚZDY

D G A (A7)

1. Andělům otrhalo ráno křídla,
a v koutech usínají moje sny.
Za oknem déšť tiše zpívá,
naše srdce sou vyhaslý.
Zavírám oči

R: Tu noc hořely, padaly hvězdy
A Ty jsi se bála, že nepřijde den,
já věděl, že je to navždy
a Ty, že vedle tebe jsem.

2. Slova jsou naděje i zklamání z pravdy,
města jsou jen ozvěny našich jmen.
Jenže ty cesty nejsou vůbec snadný,
klesají, stoupají s pohledem.

3. Tak tady ležím a loučím se s vinou
kterou nemá nikdo z nás.
a věřím, že ty stíny v sebe splynou,
a všechno začne znovu zas.
Přicházím do tmy

R:

OUTSIDER WALTZ

1. Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně
poklesls' hodně v ceně, když jsi zahlíd svůj zjev,
už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velkej šéf.

R: Máš svůj svět a ten se ti hroutí,
to dávno znám, já prožil to sám,
kráčíš dál a cesta se kroutí,
až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

2. Jsi z vojny doma čtrnáct dnů a na radnici velká sláva,
to se ti holka vdává, cos' jí dva roky psal,
ulicí tiše krouží ten blbej motiv z Lohengrina,
není ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

R:

3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál,
ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

R:

PROKLÍNÁM

Am F Dm C G
1. Prázdněj byt je jako past, kde růže uvadnou,
Am F Dm G
potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou,
C Am Dm C G
píšeš, že odcházíš, když den se s nocí střídá,
Am F Dm G
vodu z vína udělá, kdo dobře nehlídá.

C G Am F C
R: Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
G Am F
tvoje oči ledový, v srdci jen sních,
C G Am F C
sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,
G Am F C
na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

2. Tvoje oči jsou jak stín a tvář den, když se stmívá,
stromy rostou čím dál výš a pak je čeká pád,
sám s hlavou skloněnou, všechny lásky budou zdání,
potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou.

R:

KRAJINA VĚTRNÝCH MLÝNŮ

Ami Fmaj7 G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi
1. Ahoj Pegi, jak dlouho jsem tě neviděl,
Ami Fmaj7G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi
tají ledy, vítr by novou trávu sel,
Dmi F G
uvidím někdy úsměv tvůj
C E7
a uslyším smích, co slyším jak dřív.

2. Přichází čas, kdy struny hrají v mol,
někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol,
jakpak jsi dlouho neviděl
orla u zátoky, žiješ nudný roky.

F G C
R: Je opuštěná krajina větrných mlýnů
F G C C7
a nalezená je pravda, co jsem ti říkal.
F G C A7
Je zahalená do staré pavučiny slibů,
Dmi7 G Ami
věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

3. Buď tedy zdrav, za čas jak víno dozrajem,
a za mořem, tam, těžko si spolu zahrajem,
dopis má končit v naději,
takže ahoj Pegi, znova tají ledy.

ROSA NA KOLEJÍCH

C F6 F#6 G6 C
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
F6 F#6 G6 C
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F6 G6 Ami Cdim
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
F6 F#6 G6 C
podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 G6 F6 C
R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
F6 G6 F6 C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
F6 G6 F6 C
telegrafní dráty hrajou ti už léta
F6 F#6 G6 F#6 F6 C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
F6 F#6 G6 F6 F#6 C
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

C F6 F#6 G6 F6 F#6 C
R: nohama stíráš rosu na kolejích ...

RÁNO BYLO STEJNÝ

G Hmi D
1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami D G
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
Emi D
a tý holce v sáčku řek': Dobrý jitro, miláčku,
C G E E7 Ami
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje
D7 G
na silnici

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.

D C G C G
R: Ráno bylo stejný, nesváteční
D C G C G
Na tvářích počasí proměnlivý
D C G
Rádio hlásilo na Blatech svítá
E7 Ami7 D G
Každej byl tak trochu sám. Hmm

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R:

SKLÁDANKA

1. Tak od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám,
jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl.

Snad se mi zdáš nebo nechápu nic,
snad jsem jen blázen, co chtěl bych víc?

Ty můj vánku, skládanko hezká, z kouzelných chvil.

2. Do závěsů, nutí se den a my máme půlnoc,
cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc.
Poprvé blízko, blízko tě mám
a tvoje tvář je plná stop mých,
začnu se bát, jestli to moje rád, ti neublíží.

3. A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít,
uklidím okurky, polštáře a naposledy pusu ti dám.
Ruce si chvíli nebudu mýt,
pel z tvou kůži nechci si vzít,
tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.

1:

..milovaná

DEJ BOŽE MŮJ

1. Dej Bože můj, dej mi dobře žít

postavit dům, dobrou ženu mít

a přátel pár mohl bys mi dát,

do srdce mír, to snad smím si přát.

2. Chci najít řád v tom, jak věci jdou,
dobré i zlé, jak jdou za sebou,
životem jít, do moudrosti zrát,
buď vůle tvá, to snad smím si přát.

3. Dej Bože můj, dej mi dlouho žít,
a nebýt sám, když chci víno pít,
chci tíhu nést, chci se také smát,
buď vůle tvá, to snad smím si přát.

NEJLÍP JIM BYLO

C Fmaj7 C Fmaj7

1. Nejlíp jim bylo

C Fmaj7 C Fmaj7

když nevěděli co dělají

G

jenom se potkali

F C Fmaj7 C Fmaj7

a neznělo to špatně.

2. Tak se snažili

a opravdu si užívali

jenom existovali

a čas běžel skvěle.

F

C

R: Nechám si projít hlavou

G

Ami

kam všechny věci plavou

F

C

jestli je všechno jen dech

G

tak jako kdysi v noci

Ami C Fmaj7 C Fmaj7 C Fmaj7 C

spolu potmě na schodech

3. Pak se ztratili a chvílema se neviděli

jenom si telefonovali a byli na tom bledě

4. A když se vrátili už dávno nehořeli

jenom dál usínali chvíli spolu - chvíli vedle sebe

F

C

R: Nechej si projít hlavou ...

POCITY

G D Emi C
1. Z posledních pocitů, poskládám ještě jednou úžasnou chvíli
G D Emi C
Je to tím, že jsi tu, možná tím, že kdysi jsme byli Ty a
G D Emi C
já, my dva, dvě nahý těla, tak neříkej, že jinak si to chtěla,
G D Emi C
tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic

2. Stala ses do noci z ničeho nic moje platonická láska
unaven, bezmocný, usínám vedle Tebe, něco ve mně praská.
A ranní probuzení a slova o štěstí, neboj se to nic není
Pohled a okouzlení a prázdný náměstí na znamení.

G D Emi C
R: Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš,
G D Emi C
snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět
G D Emi C
a druhejm závidíš a v očích kapky slany vody
G D Emi C
zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do svobody.

3. Jsi anděl, netušíš. Anděl, co ze strachu mu utrhali křídla.
A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.
Říkej si o mně, co chceš. Já jsem byl odjakživa blázen.
Nevím, co nechápeš, ale vrať se na zem.

R:

1: Z posledních pocitů...

AŽ

Ami D G C
1. Až rozpustím dým a k tomu skončí další den,
Ami D G C Ami
tak půjdem oba domů za tím svým štěstím.
D G C
Jsem kolemjdoucí z davu, součást osudu
Ami D G
a budu tebou znovu oslněn.

2. Až rozpustíš si vlasy, zítřek bude tmou, asi.
Jednou je budu česat já. Jsou plný krásy.
Otevřu okno, aby všechno bylo bíž, tady.
Vždyť víš.

Emi Ami
R: Zatím mi nikdo nevěří
F
mý vzdušný zámky u dveří.
C
Jen ty jsi na oko smutná.
Emi Ami
A co mám dělat, když jsme tři?
F
Ty jsi ta, co s láskou nešetří.
C G
Ty jsi ta na oko smutná.

2. Láhev vína dohasíná a ty jsi zas tak jiná.
Jsi moje, vím to jenom já.
Jsi srdcevrh mých snění. Na stěnách fotky mění
slzy v hrách.

R:

3. Jsme dva různý světy, dvě mýjející se planety,
jsme dvě kosmický lodě.
Starý fráze v křoví, poví ti je on, tvůj přítel,
plyšový seladón.

R:

MÁM DOMA KOČKU

cap. 1

G

1. Jednou mi drahá říká:

Emi

Miláčku, já chci kočku

C

Já na to, že chci spíš psa

D

A jeli jsme pro kočku

2. V útulku v Měcholupech

Maj dobrej výběr, zdá se

Kočky jsou zcela zdarma

Jen očkování za patnáct set

3. Po dlouhým vybírání

Diskuzích a dvou hádkách

Jedno z koťátek jemně sevře

Můj prst ve svých drápkách

4. Tak volba byla jasná

Má drahá slzy suší

Co si však vezem domů

To ani jeden z nás netuší

R: Mám doma kočku, mám ji rád

Je to skvělý kamarád

Jen od té doby, co ji znám

Mám ruce nohy samej šrám

Dávno už se nemazlí

Žít s ní je pro zdraví fakt zlý

Každý den projdu terorem

Mám nejspíš kočku s errorem

G Emi D C D

5. Po pár dnech soužití

Vše vypadá nevinně

Koťátko v náručí spí

A pak zkadí půlku kuchyně

6. Prostě nic, co nečekáš

Když útulek zaručí

Že kočička se za pár týdnů

Na záchůdek naučí

7. Jenže pár měsíců je pryč

Záchod zeje prázdnotou

Bytem čpí příšernej smrad

Za kočkou lítám s lopatou

8. Když jí zkusím pomoci sám

Na záchod ji přemístit

Zvládne mi dlaně rozdrásat

A ještě potřísnit

R: ...

9. Za noc nejmíň pětkrát

Jí okno otevřít jdu

Pak práci šéf se zeptá

Proč vždy tak ospalý přijdu

10. Že občas hrdě nám

Donese zakouslou myš

Poznáš až ráno když se

S torzem myši v ústech vzbouzíš

11. Tak jsme si dobrovolně

Pořídili katastrofu

Stálo nás to patnáct stovek

A jednu zbrusu novou sofou

12. Kouše, škrábe, drásá

No prostě je to krása

Tváří se tak roztomile

Zvlášť, když se mi rejpe v žíle

R: ...

Emi C

Ráda dlouze sedá v okně

D Emi

Anebo ve dveřích

Bůh ví, proč nejradši v zimě

Když venku padá sníh

Emi C

Když pak v bytě máme mínus dvacet

D G

Tak nás zahřívá

Aspoň pocít, že v tu chvíli naši

krev neprolívá

V LESE

F C G Ami

1. Dneska všichni říkají a všude píše se,
že prej je moderní a zdravý jen tak chodit po lese.
A já bych řek že na tom kruci asi něco musí bejt,
když o tom zpívá na svém albu už i Justin Timberlake

2. Já do přírody od přírody vůbec nechodím
mám však spoustu přátel hipsterů ti mi jistě napoví.
Aha tak omlouvám se prý že tam též nikdy nebyli,
však na cestu mi daj raw guláš a z flanelu košili

F

A tak šel jsem tam však byl jsem zpátky hned,

G

páč tam maj fakt marnej internet

F

C

R: [:Dneska jsem v lese byl

G Ami

a už tam nepudu

nikde jsem nezažil takhle ukrutnou nudu:]

3. Vážně nevím co s tím lesem pořád všichni maj
jen jsem tam vlez hned jsem si zasvinil svý boty značky Nike
žádněj signál žádná wifi žádný data zde nemám
teda data jsou tu ečko a to fakt nepočítám

4. Světlo pro selfíčka je zde ultra zoufalý
řek bych že kdyby to tu vykáceli líp by událi
ať postaví tu pro mě za mě třeba další obchoďák
tam moh bych shopovat a právě by mě nepotřísnil pták

Samá houba čerstvej vzduch a samej hmyz
do přírody fakt chodit neměl bys

R:

oo oo ooo jak se do lesa volá tak se z něj ozývá
oooooo tak poslouvej mě lese já mám radši obývák
oooooo proč vyrážet na místa lidstvem netknutý
ooooooo když tam nejsou žádný zásuvky a žádný bubble tea

Dneska jsem v lese byl,
bylo to naposled,
abych maily vyřídil,
musel jsem vylízt na posed.

R:

CO Z TEBE BUDE

Cap III

C **Dm**
1. Když jsem byl prcek tak se mě všude
G **C**
dospěláci ptali chlapče co z tebe bude
Ami **Dmi**
já řek že nevim a div se nerozbrečel
G **C**
dyť já měl sotva páru co budu dělat večer

2. Ptala se máma zajímalo to tetu
i zoufalýho dějepisáře v kabinetu
jo kdyby na mě dneska stejnej dotaz měl
moc rád bych mu odpověděl (já pane učitel)

C **Dm**
R: |: Já chci milovat já chci poznat svět
G **C**
já chci lítat na měsíc a pak zpět
Ami **Dmi**
já chci drink a pláž ne tvou kancelář
G **C**
proč se mě tak blbě ptáš? :|

3. Občas se zdá že účel dospívání
je úspěšně se vyvinout ve vzorný plátce daní
možná by ale někdy stálo za to říct
že život je i něco víc

4. Víc než do kanclu z kanclu splácet hypotéku
a ke kafi si ráno dát tři cukry a hrst léků
život je dar tak žij ho než uteče ti
čekáním na důchod ve stopěti

R:

uo o o o co z tebe bude
uo o o o co z tebe bude
uo o o o co z tebe bude
uo o o o

R:

1. SIGNÁLNÍ

1. Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,
práveš se mi budeš tiše smát.
Jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost,
když za všechno si můžu vlastně sám.

R: Za spoustu dní, možná za spoustu let,
až se mi rozední, budu ti vyprávět,
na první signální, jak jsem vobletěl svět,
jak tě to vomámí a nepustí zpět.
Jaký si to uděláš - takový to máš,
jaký si to uděláš - takový to máš.

2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,
budu zpívat vampam - tydapam.
Všechna sláva, polní tráva, ale peníz přijde vhod,
Jak jsem si to udělal, tak to mám.

R:

NAPOJEN

G 1. Vzpomeň, jak's s očima dítěte **C**

G hleděl na letící ptáky, **D**

G jak krásné bylo být na světě **C**

G s vědomím, že umíš to taky. **D**

A Dnes už nelétáš, neboť okolí **C**

A zmátlo Tě strachem, že pády bolí. **C D**

2. Zastav se, čas nikam nespěchá,
jen rozum nutí ho k běhu.

Věř však ty, synu člověka,
žes nedílná součást příběhu.

Ty jsi já, jako já tebou jsem,
společná je nám planeta Zem.

G R: Ničeho nelituj,

C život, co máš, je tvůj,

G žij a měj rád, co je. **D**

Nechť srdce se rozbijí
láskou, tak přijmi ji.

G Cítíš, jak jsi napojen, **D**

G jak jsi napojen, **C**

G přes všechny pochyby život je krásný, **D**

G jsi napojen **C**

G a svět je tvá továrna na sny. **D**

G C G D G C G D

3. Nebe až najde jas ve vodní hladině,
až Měsíc opře se o břeh
a padne hvězda, zkus si přát jediné,
to, aby dopadla dobře.

Ztiš se a poprvé k sobě se obrať,
bez zbraní a krve porazíš obra.

4. Obra, co založil Duhy stín,
když před léty zotročil Zem,
když člověka bůhvíproč znejstil
v otázce, kdo vlastně jsem.

Poznej, že být je jednoduché.
Ucítíš klid, že vše jedno je duchem.

R: Ničeho nelituj,
Život, co máš, je tvůj,
žij a měj rád, co je.

Nechť srdce se rozbijí
láskou, tak přijmi ji.

Cítíš, jak jsi napojen,
jak jsi napojen.

Přes všechny pochyby život je krásný,
jsi napojen
a svět je Tvá továrna na sny.

CESTA

Intro: C G Ami F G

C

1. Tou cestou

(Gsus4) G

Tím směrem prý bych se dávno měl dát

Dmi

Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají

F

G

Kus něhy ti za nehty slíbí a dají

2. Víc síly

se prát, na dně víc dávat než brát.

A i když se vleče a je schůdná jen v kleče

Donutí přestat se zbytečně ptát

C

R: Jestli se blížím k cíli

G

Ami

Kolik zbývá víry, kam zvou

F

G

Svodidla, co po tmě mi lžou?

Zda couvám zpátky

A plýtvám řádky, co řvou

Že už mi doma neotevřou

3. Nebo jít s proudem

Na lusknutí prstu se začít hned smát,

Mít svůj chodník slávy a před sebou davy

A přes zkroucená záda být součástí stáda

4. Ale zpívat

A hrát, kotníky líbat, a stát

Na křídlech všech slavíků, a vlastně už ze zvyku

Přestat se zbytečně ptát

R: (2x)

MÁM JIZVU NA RTU

C9

1. Jsem příliš starý na to abych věřil v revoluci

Gsus4 G(barre)

a svoji velkou hlavu těžko skryju pod kapucí

Ami F

a nechutná mi když se vaří předvařená rýže,

C9 G

v náprsní kapse nosím Ventinol na potíže.

Ami

Jak to tak vidím asi těžko projdu uchem jehly,

F C9

a lesem, běhám tak, aby mě vlci nedoběhli.

Dmi

A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,

Gsus4 G(barre)

C9 G F G(barre)

tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

2. Sako mám od popílku, na kravatě saze,
mé hrubé prsty neumí uzly na provaze
a když mi občas tečou slzy, hned je polykám
a tančím jen tak rychle, jak hraje muzika.
Mé oči mnohé viděly a ruce mnohé měly,
a srdce stydělo se, když salvy slávy zněly
a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

3. Mluvil jsem s prezidenty, potkal jsem vrahy,
nahý jsem na svět přišel a odejdu nahý,
v patnácti viděl jsem jak kolem jely ruské tanky
a v padesáti nechával si věštit od cikánky.
A dříve, než mě přijme svatý Petr u komise,
básníkům české země chtěl bych uklonit se,
a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

4. V Paříži četl jsem si ruskou verzi l'Humanité,
a z bible zatím pochopil jen věty nerozvité,
v New Yorku chyt jsem koutek od plastových lžiček, ale
nejlepší káva je v Hypernově U Rybiček.
Trumfové eso v mariáši hážu do talónu
a chtěl bych vidět Baník, jak poráží Barcelonu.
A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

5. Někteří lidi mají fakt divné chutě, ale
já lásko má stále stejně miluju Tě,
když hážeš bílé křemenáče na cibulku,
když zvedáš prst jako dirigentskou hůlku.
A i když mě to táhne tam a tebe občas jinam
na špatné věci pro ty dobré zapomínám,
a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak mám jizvu na rtu, když při mně stál,
když při mně stál,
on při mně stál

OČI A OKA

 C G Ami
1. Když citrón stříkne do oka

 G7 C
to víme, to známe

 C G Ami
nastane bolest divoká

 G7 C
to víme, to známe

On citrón patří do těla
to víme, to známe
však okem se to nedělá
to víme, to známe

 G7 C
R: Není oko jako oko

 G7 C
třeba oko kuří

 G7 C
nezapláče, nezamrká
jenom v botě duří
Slečna Ječná byla včera
v malinovém houští
proto se jí na punčoše

 F G7
další oko spouští

2. Když zajíc přehlídne oko
to víme, to známe
tak snědí ho na divoko
to víme, to známe

Kdo dělá jen tak naoko
to víme, to známe
ten do kapsy má hluboko
to víme, to známe

R: Není oko jako oko...

3. Když ti holka padne do oka
to víme, to známe
tak oženíš se do roka
to víme, to známe

A kdo má srdce chytlavý
to víme, to známe
už nikdy ji nevyplaví
to víme, to známe

ANDĚL

C Ami C G7
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C Ami C G7
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
C Ami C G7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G7 C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C Ami C G7
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C Ami G7 C Ami G7 C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R: